

Posudek na bakalářskou práci

Michaely Šalamounové

Význam konceptů „ženský“ a „mužský“ sport v rámci vybrané skupiny českých sportovců

Na začátek chci upozornit, že moje role při vedení této práce byla velmi malá, práci jsem převzala v okamžiku, kdy byla prakticky hotová, a pouze jsem autorku přiměla k některým korekcím.

Nejprve se tedy vyjádřím ke koncepci práce jako někdo, kdo ji nespoluvytvářel a dívá se na ni tedy výlučně zvenčí. Samotné téma je relevantní a nosné a i v současných českých genderových výzkumech stále poměrně málo zpracované. Vhodná je také metoda zjišťování názorů sportovců obou pohlaví, ale zároveň nastal závažný metodologický problém: autorka svou práci pojala jako kvantitativní (standardizovaný dotazník, statistické zpracování), neměla však ani dostatečně velký vzorek, ani reprezentativně sestavený některou z používaných metod). Přestože si dala práci s výpočtem procent a výrobou tabulek, získaná data nejsou reprezentativní a mohou sloužit pouze k velmi hrubé orientaci v rozložení příslušných názorů, mohou však být i výsledkem statistické chyby. Dramaticky to snižuje výpovědní hodnotu celého autorčina analytického a interpretačního výkonu a přirozeně i získaných závěrů. Dále musím upozornit na to, že autorka chybně označila metodu, kterou používá. Uvádí, že používá „klasickou obsahovou analýzu“ – má pravdu v tom, že se jedná o kvantitativní metodu - je však používána převážně pro analýzu textů (např. mediálních produktů), v nichž se zjišťuje četnost určitých výrazů apod., nikoli pro zpracování dotazníkového šetření. Autorka ve skutečnosti použila metodu zvanou „survey“, která využívá standardizovaný dotazník, anketu apod., předpokládá však vzorek čítající minimálně tisíc respondentů. Autorka také uvádí, že vzorek vybírala tzv. „logickou“ metodou, i to je však možné pouze u kvalitativního výzkumu, kde nejde o reprezentativnost, ale jiný druh poznatků.

Positivními momenty empirické části jsou především dobře formulované otázky a nabídnuté odpovědi, které autorka také dobře zdůvodňuje ve vazbě na hypotézy, jež tyto otázky operacionalizují. Dala si také značnou práci s popisem a interpretací zjištěných dat a interpretuje pozorně. O problematičnosti dat samých jsem již hovořila, u jejich zpracování chci ještě upozornit na to, že standardní kvantitativní zpracování by ještě vyžadovalo alespoň zjištění tzv. „statistické odchylky“, aby se identifikovaly skutečně statisticky významné rozdíly. Autorka postupovala zcela intuitivně, bez odborného vedení.

Teoretická část (16 stran) není příliš zdařilá. Její struktura a výběr literatury působí značně nahodile, zejména v pasážích týkajících se sportu obecně, nevztahuje se systematicky k výzkumné otázce. Genderová část je dost neuspořádaná a genderově nevyvážená. Vzhledem k tomu, že autorka se nezabývá pouze ženami ve sportu, ale i muži, byla namísteť vyváženější konceptualizace zahrnující i tematizaci mužství obecně a ve sportu (třeba také s použitím P. Bourdieu). Literatura je poměrně relevantní, ale mohla být lépe využita. Formální stránka, odkazy a bibliografické údaje, jsou v pořádku.

Shrnutí: práce trpí zásadní metodologickou vadou, v jejímž důsledku lze empirickou část dílem považovat za jakési cvičení, dílem za přibližnou orientaci v rozložení odpovědí respondentů. Je škoda, že si autorka tohoto nedostatku nebyla vědoma, na druhé straně je vidět, že se snažila získaná data poctivě zpracovat, analyzovat i interpretovat. Teoretická část je spíše průměrné úrovně.

Práce je navzdory výhradám obhajitelná, navrhuji 22 bodů.

PhDr.Hana Havelková
oponentka